

T.Dénes Tamás: Az emberi elme egyetlen feloldhatatlan paradoxona

Az évmilliók óta működő evolúció során a multistrukturálódás bizonyult az egyetlen CÉL (a fajok fennmaradása) szempontjából leghatékonyabb módszernek. Olyannyira, hogy a biológiai evolúciót „kiterjesztette” az élő rendszerek, azaz a társadalmi evolúció magasabb szintjeire.

Az MsM^k Multistruktúra-elmélet (<http://www.titoktan.hu/MultistrukturaMemoria.htm>) egyetlen kérdést hagy nyitva: **Vajon „k” értékére létezik-e bizonyítható felső korlát?**

A szerző szerint ennek a kérdésnek az egzakt (bizonyított) megválaszolása a *megismerő paradoxonba* (véges megismerő – végtelen világ) ütközik, amely az **egyetlen paradoxon, ami az emberi (véges) elme számára örökre feloldhatatlan marad.**

Ennek előképét jelezték a 2500 évvel ezelőtti Zénón-paradoxonok, amelyek egyben arra mutatnak rá, hogy e paradoxonok igen mélyen, az emberi gondolkodás mélyén rejlenek. Tehát a *megismerő paradoxon nem más, mint az emberi elme korlátainak tudatosulása*, és látszólagos feloldása a „végtelen” fogalmával, amelyet az emberi elme csak definiálni képes, de felfogni nem!

Ezért értelmetlen általában a végtelen jelenségek, például a világegyetem „keletkezésének” tudományos magyarázatát keresni, ami a visszamenőleges megismerő paradoxonra vezet.

Ezért KELL beérni az emberi megismerőnek azzal a jelenség fogalommal, amely a filozófiai absztrakciótól az információ realitásáig vezet (lásd a fent idézett kötet 1. fejezetét). Vagyis el kell ismerni, hogy a megismerésünk és így egész tudományunk első lépése, a vonatkoztatási szempontok (vonatkoztatási rendszer) kiválasztása szubjektív, tehát a megismerő hipotézisein alapul.

Ezeket a hipotéziseket a közgondolkodás HIT-nek tartja, a tudományban AXIÓMÁK-nak nevezzük.

Az azonban közös mindkét megközelítésben, hogy egy konkrét gondolatrendszer (elmélet) felépítéséhez eme alap állításokat EL KELL FOGADNI! Értelmetlen tehát két különböző gondolatrendszert a „hit” szintjén vitatni (összehasonlítani), azaz az alapaxiómákon vitatkozni!

KI KELL MONDANI tehát, hogy ebből a szempontból a materializmus éppen olyan „hit”, mint az idealista gondolatrendszerek.

Az igazi kérdés tehát, ami bármely két gondolatrendszer esetében összevethető, hogy az axiómákból felépített elmélet valóban rendszer-e? (összefüggő, ellentmondásmentes?!)... és ha IGEN, akkor a belőle levezethető tételek milyen viszonyban vannak a valóság-rendszerekkel?

Vagyis az absztrakció-leképezés által különböző időpontokban nyert információ-rendszerek (ez maga a jelenség) mennyire izomorfak a vizsgált valóság-rendszerekkel? Ezt az összevetést szolgálja a tudományban az empirikus kutatás, amit az idealista „elméletek” teljesen nélkülöznek.

A megismerés ezen felfogása nyilvánvalóvá teszi, hogy az *idealista „elméletek” nem tesznek eleget a rendszer kritériumoknak* hiszen *megragadnak az „axiómák” szintjén.* Vagyis *tételeiket NEM kevés számú „axiómából” vezetik le, hanem az összes tételük axióma, azaz kinyilatkoztatott dogma marad.*

Így az összefüggőség, azaz az ellentmondásmentes levezethetőség (bizonyítás) kritériuma fel sem merül!

Ugyanakkor bármely tudományos gondolatrendszernek a **RENDSZERKRITÉRIUMOK** alapvető feltételei!

Ez a szigorú rendszerkritérium az, ami a tudományos és nem tudományos gondolatrendszereket (világnézetet) megkülönbözteti, NEM az a tény, hogy „hit”-re épül (hiszen ez mindegyikre igaz)!

Mindebből világossá válik, hogy **tudományos értelemben nincs lehetőség** a tudományos és nem tudományos gondolatrendszerek közötti VITÁRA, hiszen az alapokon, azaz a hiten éppúgy nem lehet vitatkozni, mint azon, hogy „szép-e a piros szín?”, vagy bármely szubjektív „meggyőződésen”, ami természeténél fogva bizonyítást nem igénylő hiten alapul.

Két ilyen (tudományosság szempontjából) eltérő **gondolatrendszer ütköztetésének** tehát NEM azok igazsága, tudományossága, gondolati értéke szempontjából van értelme (mert ez a fentiek miatt sosem vezethet eredményre), hanem CSAK a társadalom (élővilág), azaz magasabb multistruktúra-szinteken tárgyalható. Ekkor ugyanis megfogalmazhatók azok a KÖZÖS CÉLOK, amelyek elérése a nézetek legyőzése (az egyik hit másikra való rákényszerítése!) helyett, a kompromisszumos cselekvéshez vezetnek (nullaösszegű játék helyett kooperatív játék!). Az emberi társadalom, de az egész élővilág fő célja ugyanis nem a befoglaló világegyetem megismerése, ez csak eszköz a túléléshez!

A TÚLÉLÉS fogalmát ezért minden gondolatrendszer igyekszik kezelni. Pontosan ezt tükrözi a két nagy gondolatrendszer-osztály (idealista és materialista) kiindulási alapvetésre vonatkozó antagonisztikus (és a fentiek alapján eldönthetetlen) **vitája a lét és a tudat elsődlegességéről**.

Be KELL látnunk, hogy az élőlények napi gyakorlata (és ez alól az ember sem kivétel) a TÚLÉLÉSÉRT folytatott küzdelem (*Darwin: „struggle for life”*), az egyén, a kisebb-nagyobb csoportok, az egész társadalom, vagy éppen a Föld teljes népessége, azaz *MsM^k* legkülönbözőbb szintjein.

Az egyéni játszmáktól a háborúig mind-mind a *túlélésért folyik a küzdelem*. Ennek a küzdelemnek az alapja az *MsM*-beli univerzális rendszertörvény, az Sd-effektus. Ebből következik, hogy a harc, mint működési forma helyett, a közös CÉL kompromisszumos, együttműködő, azaz kooperatív játékként való felfogása az egyetlen jó stratégia. Ekkor világossá válik, hogy **A TÚLÉLÉS NEM NULLAÖSSZEGŰ JÁTÉK!**

A túlélés leghatékonyabb módja NEM a harc, a háború és NEM is ennek rejtett formája a (szabad)VERSENY!

Az emberi társadalom két differenciaspecifikuma az élővilág többi fajához képest, a *kreatív gondolkodás* és a *társadalmi folytonosság*.

Az eddigi történelme folyamán az emberiség e differenciaspecifikumait arra használta fel, hogy felborítsa (legyőzze) az élővilág rendjét (egyensúlyát) és saját számára, éppen az *emberi megismerés zászlaja* alatt, olyan előnyöket szerezzen az élővilágban, amely

az élő rendszerek (társadalmak) M_sM^k különböző multistruktúra szintjein háborúkhöz vezettek (háború a természettel és a különböző emberi gondolatrendszerekkel, azaz magával az emberi gondolkodással).

Még nem késő belátni, hogy a harc (háború) helyett, amely az élő rendszerek (társadalmak) alapvető természettörvényének az Sd-effektusnak a felszámolásához, vagyis a természetes társadalmi működés felszámolásához, azaz az élővilág kipusztításához vezet, az egész élővilág számára egyetlen valóságos közös célra, a biológiai és társadalmi TŰLÉLÉSRE kell koncentrálni!

Egyben ez az emberi élet, a specifikus kreatív gondolkodás ÉRTELME !
Ezzel azt is BELÁTTUK, hogy az emberi élet értelme az a TITOK, amit az egyén multistruktúra-szintjén a tudomány NEM TUD megfejteni!

Tehát valóban a *megismerő paradoxon* (véges megismerő – végtelen világ) az *egyetlen paradoxon, ami az emberi (véges) elme számára örökre feloldhatatlan marad.*

*„Mi az értelme létezésünknek,
és mi értelme egyáltalán az élőlények életének?
Erre a kérdésre válaszolni nem egyéb,
mint vallásosnak lenni.” (A. Einstein)*

